

DE FEEKS IS TERUG

door Grietke Meerman

Velen zijn Toneelgroep Amsterdam al voorgegaan met nieuwe interpretaties van *Het temmen van de feeks* van William Shakespeare (1564-1616). Maar de manier waarop regisseur Ivo van Hove daar invulling aan geeft, is allesbehalve voorspelbaar. Met een verrassende dosis humor plaatst hij de meer dan vier eeuwen oude toneelklassieker probleemloos midden in de maatschappij van vandaag de dag.

Het temmen van de feeks – na *Scènes uit een huwelijk* en *Kruis-tochten* de derde van vier voorstellingen rond het thema huwelijk – vertelt het verhaal van de onuitstaanbare Katharina (Halina Reijn) en haar bekoorlijke zusje Bianca (Karina Smulders). Katharina is de schrik van iedere man. Ze is tegendraads, gewelddadig en pertinent boos. De lieve Bianca kan daarentegen haar mannelijke aanbidders niet meer tellen. Haar vader (Hugo Koolschijn) geeft zijn dochter echter niet eerder weg, dan dat Katharina onder de panen is. Wonder boven wonder meldt zich de onbekende vrijgezel Petruchio (Hans Kesting) die het, in ruil voor een grote bruidsschat, aandurft met het onwillige meisje in het huwelijksbootje te stappen.

Dan begint het daadwerkelijke temmen van de feeks. Hans Kesting laat zich, in de rol van beul, van zijn meest genadeloze kant zien en gaat net zo lang door met het spelen van geestelijke spelleltjes tot zijn slachtoffer zich overgeeft en zich met liefde aan hem onderwerpt. Een gek verhaal, maar romantiek ten top. Tegelijkertijd maakt Bianca zich op voor haar huwelijk met Lucentio (Jeroen Spitzenberger). Na een grootse trouwpartij wordt duidelijk welk van de twee pas gesloten huwelijken de mooiste toekomst tegemoet gaat.

Die afzonderlijke verhaallijnen zijn gelijktijdig op het podium te zien. Zo maakt op de voorgrond een groep mannen ruzie om Bianca's liefde, terwijl Katharina in een glazen cabine op de achtergrond druk is bezig haar zusje te mishandelen. En als Petruchio zijn vrouw aan het temmen is, zien we hoe Lucentio zijn Bianca ontmoet. Aan visuele prikkels dus geen gebrek.

Halina Reijn trekt tussen al die bedrijvigheid en vele personages de meeste aandacht. Dat dankt ze niet alleen aan haar rol als feeks, maar ook aan haar bezielende overtuigingskracht. Haar boos-

heid is een expressieve oerwoede, waar je soms stil van wordt en dan weer met vertederende om moet lachen. Net als om het theatraal wulpse gedrag van Karina Smulders in de rol van Bianca. De term 'bekoorlijk' die op haar karakter van toepassing is, neemt ze be hoorlijk op de hak.

Daar komt een lichtzinnigheid uit voort, die Shakespeare al hanteerde in zijn eigen versie van het toneeldrama. Van Hove heeft de sfeer eromheen alleen wat geactualiseerd. Zo zijn de aanbidders echte macho's anno 2005, inclusief voetballeuzen, ranzige teksten en dronken gelal, wordt het klassieke script afgewisseld door moderne *slang* en heeft het huwelijksfeest

meer weg van een Amsterdamse Koninginnennacht.

Dat resulteert samen met de constante bedrijvigheid op het podium en een stevige portie opzwepende muziek in een flitsende voorstelling, die met name bij jongeren in de smaak zal vallen. Bovendien is de oorspronkelijke combinatie tussen romantiek, drama en humor overleefd gebleven. Shakespeare kan tevreden zijn.

Het temmen van de feeks door Toneelgroep Amsterdam, gezien: 10 mei in Stadsschouwburg Amsterdam, tournee t/m 8 juni, www.toneelgroepamsterdam.nl of 020-5318484.

